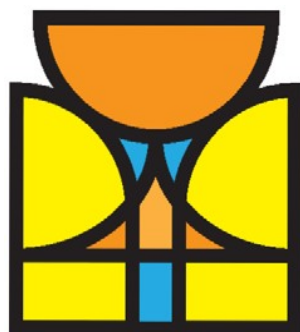

**Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově**

2025

3

*Epištola Žižkovským
26. ledna 2025*

*Setkají se milosrdenství a věrnost,
spravedlnost s pokojem si dají políbení.
Ze země vyraší pravda,
z nebe bude shlížet spravedlnost.*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Přeji vám pokoj, radost a vytrvalou naději v následujícím roce 2025.

Dnešní sbírka byla celocírkevní a byla určena na Křesťanskou službu. Děkujeme vám za vaši štědrost, i za to, že pamatujete na náš sbor.

Dneska odpoledne proběhla ve sboru v Chrudimi instalace s. farářky Elišky Vančové. Zúčastnili jsme se v hojném počtu a vyřídili jsme pozdravy od žižkovských.

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

V pondělí v 17:30h se sejde Tensing.

V úterý v 17:30h se sejde pěvecký sbor Nálada

Ostatní pravidelný sborový program se nekoná – z důvodu farářského kurzu, kterého se budu účastnit.

V neděli v 9:30h jste srdečně zváni na bohoslužby, kázat bude br. Jiří Nečas

VE VÝHLEDU:

16. února se bude konat sborový oběd

16. března proběhne výroční sborové shromáždění

PASTORACE A MOŽNOST ROZHOVORU

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřestní a předsvatební přípravu,

modlitbu, praktickou pomoc, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí. Neostýchejte se, stačí dát vědět mailem nebo telefonem. Mlčenlivost je samozřejmostí.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

EVANGELIUM: Lk 9, 51-56

⁵¹ Když se naplňovaly dny, kdy měl být vzat vzhůru, upjal svou mysl k cestě do Jeruzaléma ⁵² a poslal před sebou posly. Vydali se na cestu a přišli do jedné samařské vesnice, aby pro něho vše připravili. ⁵³ Ale tam je nepřijali, protože jeho tvář byla obrácena k Jeruzalému.

⁵⁴ Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: "Pane, máme přivolat oheň s nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?" ⁵⁵ Obrátil se a pokáral je: "Nevíte, jakého jste ducha. ⁵⁶ Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit." A šli do jiné vesnice.

TEXT: Ex 2, 11-15

¹¹ V oněch dnech, když Mojžíš dospěl, vyšel ke svým bratřím a viděl jejich robotu. Spatřil nějakého Egyptana, jak ubíjí Hebreje, jednoho z jeho bratrů. ¹² Rozhlédl se na všechny strany, a když viděl, že tam nikdo není, ubil Egyptana a zahrabal do písku.

¹³ Když vyšel druhého dne, spatřil dva Hebreje, jak se rvali. Řekl tomu, který nebyl v právu: "Proč chceš ubít svého druhu?" ¹⁴ Ohradil se: "Kdo tě ustanovil nad námi za velitele a soudce? Máš v úmyslu mě zavraždit, jako jsi zavraždil toho Egyptana?" Mojžíš se ulekl a řekl si: "Jistě se o věci už ví!"

¹⁵ Farao o tom skutku uslyšel a chtěl dát Mojžíše zavraždit. Ale Mojžíš před faraónem uprchl a usadil se v midjánské zemi; posadil se u studny.

KÁZÁNÍ

Na ten dnešní příběh se můžeme dívat různě. Můžeme z něho vyčíst třeba to, že bezpečí v hlavním městě a jeho nejbližším okolí nebylo zrovna na nejvyšší úrovni. To si tak vyjdete z paláce někam kousek za město, a nachomýtnete se rovnou do nějaké pouliční šarvátky. Jistě, to se může přihodit třeba i v té nejbezpečnější zemi. Jenomže vyjdete druhý den, a pro změnu se tam pere na život a na smrt zas někdo jiný. A třetí den už se ani nemáte kam vrátit, protože už jde o krk vám. Život mezi midjánskými kočovníky, ke kterým Mojžíš nakonec uprchne, je proti tomu líčen málem jako venkovská idyla. Kde se všichni každý podvečer sejdou u stejné studny... a to přitom Midjanci byli tak napůl zbojníci a zloději. Aspoň podle toho, co o nich ve Starém zákoně čteme jinde.

ii.

Nebo se na ten příběh můžeme podívat z pohledu Božího zaslíbení, o kterém jsem tady mluvila minule i předminule. Abrahamova zaslíbení, na která praotcové tak toužebně čekali, se zrovna tady, v Egyptě, začala plnit s jakousi až zvláštní houževnatostí. O Bohu se tu příliš nemluví, aspoň zatím. A přece, kdykoliv chce někdo překřížit jeho plány, tak se to prostě nepovede.

Na pohled nic víc. Děje se to trochu jinde, než čekali. A jinak, než čekali. Ale nedá se to zastavit ani zničit. Už to může být pro nás naděje i naděje do naší doby a do dnešního světa, kde nevidíme, že by Bůh sestoupil ve sloupu ohnivém nebo oblakovém a vynadal mocným tohoto světa. A přece máme naději, že ty nejsílenější plány se prostě nesplní, na něčem se to nečekaně zadrhne... Třeba blížící se volby nedopadnou tak špatně...

A i když v tom vyprávění nevystupoval Hospodin přímo na scéně, vlastně je docela plné kladných hrdinů, kteří věděli, jak se zachovat, bez nějakých nároků na slávu nebo na honorář. Porodní asistentky, Mojžíšovi rodiče, faraonova dcera.

Tak kdybyste už začali mít pocit, že to až příliš běží jako po drátkách a všichni jsou kladní jak Mirek Dušín – tak neběží a nejsou. V tom dnešním příběhu se to zadrhne zrovna tam, kde bychom to nejméně čekali. A selže ten, od kterého jsme toho nejvíce očekávali: přímo Mojžíš. Možná, že bychom mohli zbožně spekulovat, jestli i ten dnešní příběh, jestli to tak mělo být, – Ale to bychom se nakonec dostali k otázce, jestli i to, jak Kain zabil Ábela, mělo tak být. Jenomže nemělo. A v našem dnešním příběhu se z Mojžíše tak trochu stává nový Kain – vrah a psanec.

Spíše, než že by si to Bůh takhle představoval, můžeme ten dnešní příběh číst tak, že se vyrovná dokonce i s tím. A dokonce i to Mojžíšovo škobrtnutí , dokáže přehodnotit a zužitkovat. Boží záchrana je někdy navzdory všemu, navzdory předpokladům. A občas i navzdory těm, které zachraňuje.

iii.

Ještě je tu další možnost, podívat se na ten příběh přímo očima Mojžíše.

Jak jsme viděli minule, dostalo se mu záchrany od faraonovy dcery, která, jak to vypadá, velice dobře věděla, co dělá, a možná i proč to dělá. A dostalo se mu díky tomu i egyptského vychování v královském paláci. Dokonce i ti Midjanci, ke kterým uteče na konci toho dnešního příběhu, o něm budou ze začátku mluvit jako o *nějakém Egypt'anovi* nebo o *tom Egypt'anovi*.

V dnešním příběhu odskočíme do chvíle, kdy už vyrostl v muže. Není nám řečeno, kdy nebo od koho se vlastně dozvěděl o svém hebrejském původu. Ale zastihneme ho v době, kdy se o ten svůj původ nebo prostě o ty Hebreje začal zajímat. Že by volání krve? Nebylo by to nic neobvyklého. Kolik už jsme slyšeli příběhů o tom, jak dítě touží najít biologické rodiče, přestože jej odvrhli. (Což není tento případ.)

Každopádně začne vyrážet na jakési vycházky za poznáním. Chce ty Hebreje poznat.

A na jedné takové vycházce dojde ke kritické situaci, která skončí mrtvým Egyptanem.

iv.

Ten incident je vyprávěn záměrně neurčitě, rozostřeně. Všechno závisí na jednom slovese, které hebrejsky znamená *bít* (ve smyslu *tlouci, mlátit*). A je tam použito dvakrát: jednou o tom neznámém Egyptanovi a podruhé o Mojžíšovi. A můžete si to vyložit tak, že ten Egyptan chtěl za-*bít* nějakého Hebrejce a Mojžíš dobře mířenou ranou (přes hlavu) za-*bil* jeho. Pak by to vyznělo téměř jako zabití v sebeobraně, nebo přesněji řečeno, v obraně někoho, komu hrozila smrt.

A nebo si to můžeme vyložit tak, že ten Egyptan prostě jen *mlátil* nějakého Hebreje a Mojžíš se do toho zapojil na straně toho Hebreje a taky *mlátil*, jenomže se mu to jaksi vymklo z ruky a přehnal to.

A tuhle situaci si umíme taky hodně dobře představit. A podobných příběhů jsme taky slyšely hodně.

Nám by se asi u takového biblického hrdiny líbila víc ta první možnost. Přece jen nutná obrana a zabití někoho, kdo chtěl zabít, zní lépe, než že se to jaksi vymklo kontrole. Ale ten biblický příběh to nechává záměrně rozostřené.

Jisté je, že tam tehdy nebyl nikdo, kdo by to takhle nezávisle posoudil. A tak Mojžíšovi nezbývá než Egypt'ana zahrabat a doufat.

v.

Každopádně v tu chvíli už překročil jakýsi pomyslný Rubikon a přešel na stranu Hebrejů. Prozatím inkognito. Oficiálně pořád ještě Egypt'an z faraonova paláce, ale potají zastánce svého lidu. A ti Hebrejové už jsou od téhle chvíle *jeho lid*.

Při další poznávací vycházce se pokusí o zprostředkování a usmíření mezi dvěma (nyní už) svými, kteří se shodou okolnosti také perou jak koně. A ti jeho jej ujistí, že není jejich. A že jim nemá co rozkazovat ani je rozsuzovat.

Ten, který je v tomhle vnitro-hebrejském sporu za padoucha, ale vypravěč nás ušetří podrobností, o co tam šlo. Tak ten to dotvrdí slovním výpadem: *chceš mě snad taky zavraždit jako toho Egypt'ana?*

vi.

Je zvláštním paradoxem, že nejvíc se toho dozvíme z tohohle škodolibého, zlomyslného štěku.

Vlastně hned tři věci se Mojžíš dozví ze slov toho neznámého hebrejského zápasníka:

- Zaprvé: že už se o tom ví. Mohl se při tom předchozím incidentu rozhlížet kolem dokola tam a zpátky

a zahrabat Egypt'ana kamsi do písku, ale stejně už se to rozkřiklo. A je to jen otázka krátkého času, kdy se tahle informace dostane do faraonova paláce.

- Zadruhé: Hebrejec, který mu to sděluje, už rovnou mluví o vraždě. (*chceš mě taky zavraždit?*). Zatímco vypravěč knihy to nechal decentně rozostřené, lidové mínění už v tom má jasno: Mojžíš je něco jako sériový vrah.
- A do třetice se Mojžíš z té jedné nebo dvou vět dozví, že už nepatří vůbec nikam. K Egypt'anům už není cesty zpátky a Hebrejové ho nechtějí.

Jediným slovem: psanec.

vii.

Co s takovým příběhem? A hlavně: co s takovým příběhem v Bibli?

Mojžíš už nejpozději od téhle chvíle není čítankovým hrdinou bez bázně a hany. Přestane to být komiksový hrdina, který nemá chybičku. Spíš je to navzdory těm tisíciletím, která uplynula, docela realistický a představitelný obraz toho, jak se může člověku v jediném okamžiku všechno zvrtnout. Můžeme se jen domýšlet, jestli Mojžíš v průběhu svého dospívání váhal, jestli zůstat dobře situovaným Egypt'anem nebo pomáhat svému zuboženému lidu. Nebo pomáhat svému zuboženému lidu jako dobře situovaný Egypt'an.

A doslova přes noc ztratí úplně všechno. A ze všeho nejvíc potřebuje hodně rychlého velblouda.

Zadruhé je to o těch Božích plánech. Pokud by si faraon mohl stěžovat, že jeho plány vždycky zadrhnou na nějaké nečekané maličkosti, tak teď to vypadá, že si nemají co vyčítat. Ten Hospodinův zadrhne tam, kde by se to úplně nejméně čekalo. Na někom, kdo měl ty nejlepší předpoklady – a všechny je zhatí (a ještě navíc něčím, co nejspíš myslel dobře)

Ale za třetí, naštěstí je to taky o tom, že Hospodin ty své plány neodepíše. Jenom se zřejmě musejí poněkud přepracovat. A také je to o tom, že Hospodin neodepíše ani toho Mojžíše, který v tuhle chvíli pokazil, co se dalo. A to dodává naději i nám.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
mnohdy se něco v našem životě zadrhne,
nebo dokonce zcela vymkne a začne odvíjet úplně jinak,
než jsme si zpočátku přáli a doufali,
přiznáváme, že zklamáváme- sami sebe, své okolí, tebe.
A přesto všechno nad námi nelámeš hůl,
dostáváme nové šance a nové příležitosti,
dej nám je, prosíme, zahlédnout a rozpoznat.

Myslíme na všechny, kterým se situace vymkla
radikálně, jsou ve výkonu trestu,
Dej, aby zaslechli tvůj hlas, že má smysl se snažit, že to
tak nemusí zůstat.

Myslíme na všechny ty, kteří se cítí nešťastní, kteří
nevědí kudy kam.

Myslíme na všechny nemocné, umírající.

Svěřujeme ti všechna místa, kde vládne zmar a nepokoj,
obdař je svým pokojem, prosíme.

POSLÁNÍ: Řm 4, 13-14

*Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno
Abrahamovi a jeho potomstvu na základě zákona, nýbrž
na základě spravedlnosti z víry.
Kdyby dědici byli ti, kteří stavějí na zákoně, byla by víra
zbavena smyslu a zaslíbení zrušeno.*

POŽEHNÁNÍ:

*Ať Hospodin ti žehná
a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově

Čajkovského 1639/10,

130 00 Praha 3

tel: 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://www.evangeliczizkov.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275

E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010